

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Tolv med Posten

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr04val-shoot-idm139893300315168/facsimile.pdf> (tilgået 24. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

som Bøgeskoven selv, og »Smadigte af Richardt«, de ere ligesom Skovmærker.

»Nu kommer Fruen, den unge Frue!« raabte de inde i Vognen, og saa kom Fruen, ung og fin, stolt og nydelig. Hun var [6] færdig til at holde »Syssoveren«, kunde man strax see. Hun gjorde Gilde paa den længste Dag i Aaret, for at man kunde faae Tid til at spise de mange Retter Mad; hun havde Raad til at kjøre i egen Vogn, men kom dog med Posten som de Andre, hun vilde derved vise at hun ikke var hovmodig; alene reiste hun [13] heller ikke, hun var fulgt af sin yngre Broder *Julius*.

Han var vel ved Magt, sommerklædt og med Panama-Hat. Kun lidt Reisetøj førte han med, det var saa besværligt i Varmen. Han havde kun Badehætte og Svømmehuxer; det er ikke Meget.

[15] Nu kom Mutter, *Madam August*, Frugthandlerske i Tøndeviss, Eierinde af mange Hyttefæde, Landmand i stor Crinoline; hun var fed og varm, tog Deel i Alt, gik selv med Ølbispe til Folkene ud paa Marken. »Æde sit Brød i sit Ansigts Sved, skal man,« sagde hun, »det staaer i Bibelen; bagefter kan man holde [20] Skovbal og Høstgilde!« Hun var Mutter.

Nu kom igjen et Mandfolk, Maler af Profession, Couleurmesteren, det fik Skoven at vide, Bladene maatte skifte Couleur, men deilig, naar han vilde det; rød, guul, brun kom Skoven snart til at see ud. Mester Høstede som den sorte Stær, var en [25] flink Arbejder og hang den brungrønne Humleranke om sit Ølkruus, det pyntede, og Pynt havde han Øie for. Her stod han nu med sin Færvepotte, den var hele hans Reisegods.

Nu fulgte *Proprietæren*, der tænkte paa Sædemaaned, paa [7] Jordens Ploining og Behandling; ja, ogsaa lidt paa Jagtens For-
[30] søielse; han havde Hund og Gevær, han havde Nødder i sin Taske, knik knak! rædsom meget Gods førte han med, og en engelsk Plov; han talte landoekonomisk, men man fik ikke Meget at høre for Hosten og Hiven, – det var *November* som kom.

Han havde Snue, voldsom Snue, saa at han brugte Lagen og [35] ikke Lømmetørklæde, og dog skulde han følge Pigerne i Condition! sagde han, men Forkølelsen gik nok over, naar han kom til at hugge Brænde, og det vilde han, for han var Savskærer-Mester for Lauget. Aftenerne tilbragte han med at skære Skøjter; han vidste at om ikke mange Uger havde man Brug for det [40] fornøielige Skotøj.

[15 Madam] Madame C, Madam A², Madame D. [18 ud paa] ude i k, paa rettet til ude paa r.